

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 3 krone; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 2 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 48.

V KRANJU, 28. vinotoka 1905.

I. leto.

O nedeljskem počitku.

Obstoječe določbe o nedeljskem počitku zadene — kakor piše «W» v «Sl. trg. vesniku» — s 1. novembrom t. l. važna in dalekosežna izprememba. S tem dnevom stopi v veljavo državni zakon z dne 18. julija t. l., ki provzroči zlasti glede nedeljskega počitka v trgovinskih obrtih znamenit preobrat. Kakor dosedanji državni zakoni o nedeljskem počitku tudi novi predmetni zakon prinaša le splošne, cele monarhije se tičeče določbe ter prepušča podrobno ureditev nedeljskega počitka po posameznih kronovinah deželnim vladam in namestništvom. Velika raznoličnost gospodarskih razmer in individualne prometne potrebe poedinih dežel narekujejo od nekdanje neodobitno zahtevo, da se prilagode določbe o nedeljskem počitku povsem drugačnim razmeram v gospodarsko naprednih in manj razvitih krajih prostrane Avstrije.

Doslej je bilo dopustno nedeljsko delo v trgovinah praviloma za šest ur, ali deželna politična oblastva so smela dovoliti nedeljsko delo v krajih z manj kakor 6000 prebivalci za največ osem ur s tem pridržkom, da se trgovskih uslužbencev ni smelo uporabljati

tudi v takih krajih več kakor šest ur. Tudi so imela deželna politična oblastva pravico na predlog obrtnih zadrug (gremijev) utesniti dopustnost nedeljskega dela na manj kakor šest ur in eventualno tudi prepovedati nedeljsko delo. Dasi se je ponekod, kakor na primer v Ljubljani, že za veljavnosti navedenih določb saj deloma odpravilo nedeljsko delo, je vendar določba državnega zakona, da se sme utesniti nedeljsko delo le na predlog obrtnih zadrug, v mnogih krajih znatno obteževala krepko prodiranje zahteve po uvedbi splošnega nedeljskega počitka v trgovinskih obrtih. Deželnim političnim oblastvom so bile vezane roke, brez predloga prizadetih obrtnih zadrug niso mogle, četudi postopoma in v presledkih, stopati do zadnjega cilja — do splošnega nedeljskega počitka v trgovinskih obrtih.

Novi državni zakon o nedeljskem počitku pomenja v avstrijski zakonodaji velik korak naprej v stremljenju za odpravo obrtnega dela ob nedeljah. Novi zakon pred vsem določa, da je v trgovinskih obrtih ob nedeljah dovoljena prodaja največ štiri ure. Porazdelitev, oziroma določitev teh štirih ur v posameznih krajih je prepuščena deželnim poli-

tičnim oblastvom, ki pa morajo poprašati za mnenje trgovske zbornice, županstva, gremije in pomočniške zbornice, predno objavijo svoje ukrepe. Hkratu pa daje državni zbor političnim oblastvom polnomočje, da utesne nedeljsko delo, ne da bi bile pri tem — kakor po sedanjem zakonu — vezane na predloge in izjave gremijev. V krajih, ki imajo manj nego 6000 prebivalcev, smejo deželna politična oblastva upoštevajoč dejanske razmere teh krajev dovoliti dopustnost nedeljskega dela za vse ali le za nedelje ob določenih letnih časih do največ šest ur, to pa zlasti ondot, kjer si ljudje iz okolice zalagajo ob nedeljah svoje potrebe pri trgovskih spotoma, ko prihajajo k masi ali po drugih poslih v manjša mesta in večje trge. Često se pripeti, da ima trgovec poleg trgovine še kako drugo obrtno podjetje, za katero veljajo morda drugi predpisi glede nedeljskega počitka. V takih primerih se je ravnati glede nedeljskega počitka po strožji določbi, ako nista obe podjetji strogo ločeni. Poudariti je, da vse te določbe o nedeljskem počitku veljajo tudi za one trgovce, ki nimajo uslužbencev kakor tudi za krošnjarski obrt.

Glede nedeljskega dela v komptoarjih in

PODLISTEK.

Sivi klobuk.

Bil sem osmi dan v Barceloni in neko popoldne sem se izprehajal po «remblas», najživahnejši cesti. Tam so vsa javna postopja, veliki hoteli, banke, gledališča, najelegantnejše gostilne. Ulice so polne ljudi najrazličnejših stanov.

Skoro pri vsakem koraku te nadlegujejo berači, vsiljivi, kakor znajo biti le španski berači.

Ono popoldne je bila gnječa čemogoče še večja kot navadno. Bila je ravno ministrska kriza in vsak pravi državljani je mislil, da mora biti deležen tega javnega vprašanja.

Jaz sem imel svojo zabavo nad tem gibanjem, ki je postalo še bolj živahno, ko se je prikazala tropa raznašalcev časopisov, ki so klicali, kako je novo ministrstvo sestavljeno. Tu pride proti meni mala, morebiti deset let stara beračica in mi vrže z roko poljub; to je navadna kretnja malih španskih beraških deklic.

Sežem v žep po denarnico in zapazim začuden...

Da mi je izginila denarnica? — Ne, da je bila v žepu, pa v družbi zlate ure, ki ni bila moja.

Kako je neki prišla ta ura v moj žep? Čudna skrivnost! Izkušal sem se spomniti vsega, kar sem delal danes. Ali sem morebiti ponevedoma spravil uro kakega znanca? Oglebam si monogram. Bile so neznane črke. Obrčam uro na vse strani, odprem jo in zopet zaprem, navijem jo, kakor bi jo hotel vprašati. Nikakega odgovora ne dobim.

Komaj se malo pomirim, ko najdem v drugem žepu malo, lepo žensko denarnico iz dišečega usnja in z dragocnim zaklopom. Notri je bilo približno 50 frankov.

Bil sem ves osupljen. Prigodek se mi je jel zdeti skrivnosten in vznemirljiv. Hočem se iznebiti teh stvari in grem v bližnjo policijsko pisarno, da povem svoj dogodljaj.

Komisar je bil zamišljen v časnik; le malo me je poslušal. Ko skončam svojo zgožbo, mi vzame uro in denarnico iz roke in jih položi v predal z napisom «izgubljene stvari» in me odslovi z nepotrpežljivim «adios». Nisem se pustil tako odpraviti; izkušam mu razložiti, da me ni prav razumel, da to niso izgubljene

stvari, ampak stvari, ki sem jih našel v posebnih okoliščinah. Moj trud je bil zastoj: komisar me prosi v tako neljubem glas, naj odidem, da sem rad ustregel njegovi prošnji.

* * *

Drugi dan se grem zjutraj izprehajati. Po ulicah je bila taka gnječa kot prejšnji dan. Ko hodim približno četrt ure, začutim, da se me je dotaknila neka roka. Ko se ozrem, je roka izginila.

Bil sem kar trd od strahu. Bal sem se, seči v žep, ker sem se spominjal sinočnega dogodka. Slutil sem, da sta ta dotikljaj in včerajšni prigodek med seboj v zvezi. Tresel sem se pri misli, da bi se moglo zopet ponoviti kaj takega, ker me je včeraj tako vznemirilo. Nisem se motil. V žepu je bila skatulljica z različnim dragocenim lepoticjem.

Postajal sem vedno bolj vznemirjen. Nazadnje se pomirim, češ, da se bo morebiti sedaj uganka rešila.

To je bilo gotovo, da je nekdo namenoma spustil uro in denarnico v moj žep, namenoma toraj: ker da bi to storil kdo v raztresenosti, kot sem sodil včeraj, je bilo izključeno.

Dalje prih.

obrnih pisarnah veli zakon izrecno, da se smejo dovoliti od strani političnih deželnih oblastev kvečjemu za čas dveh dopoldanskih ur. Določiti te ure je istotako pridržano pol. deželnim oblastvom. Iz te določbe sledi, da je komptoarsko, odnosno pisarniško delo ob nedeljah na sebi po državnem zakonu prepovedano in da je treba za dopustnost šele izrecnega dovolila od strani pol. deželnega oblastva. Važna izprememba, uvedena po novem zakonu je končno ta, da gre trgovskim uslužbencem, ki so ob nedeljah v službi več nego tri ure, pravica do namestnega počitka, in sicer jim je dovoliti ali vsako drugo nedeljo popolnoma prosto ali pa med tednom pol dneva počitka.

Konec prih.

Dopisi.

Iz Radovljice. (Poziv na naročbo spominske knjige prve gorenjske razstave.) Kakor je vsem čitateljem slovenskih listov dobro v spominu, se je vršila lansko jesen v naši lepi Gorenjski prva razstava. To je bila zadnja razstava v Radovljici, ki je žela obilo priznanja vsakega nepristranskega rodoljuba kakor tudi s strani odličnih vnanjih gostov. Da bi se tej razstavi postavil trajni spomenik, sklenilo se je izdati «Spominsko knjigo», v kateri bo zbran ves zanimivi razstavni material in katera knjiga bo poučno izvestje za razstavne prireditve tudi po drugih krajih domovine. A ne samo to! Temveč knjiga bo praktičnega pomena za vsakogar, ki se v količkej peča s sadjerejo, ali ki se le zanima zanjo. Knjigi bo pridejana priloga slik v barvah od dvanajstih za kupčijo najprikladnejših vrst jabolk, ki bi se naj na splošno vzgajala v naših sadovnjakih. Slikam bo pridejan dalje natančen strokovni opis jabolenih vrst. Slike so pristno po naravi tako umetniško izpeljane, da iz njih vsakdo na prvi pogled spozna dotično sadno vrsto. S to knjigo v roki bo slovenski sadjerejec lahko sam pravilno zaznamoval dotično sadje na svojem vrtu, česar dosedaj, v svojo veliko škodo! — ni mogel in je ogromna večina našega sadja še brez pomologičnega znaka. V radovljiški sadni razstavi so bile zastopane skoro vse poglavitne moderne sadne vrste, došle iz vseh pokrajin naše sadonosne domovine. Na temelju tega v spominski knjigi zbranega sadnega materiala pa bode naš sadjerejec zlahka našel viro, iz katerih mu bo mogoče dobiti cepiče od najboljših vrst jabolk in hrušk. A tudi za trgovca s sadjem bo knjiga velepraktičnega pomena kot navodilo, po katerem se mu bo mogoče ravnati pri nakupovanju sadja. Korist knjige bo torej obojestranska in v njih lastnem interesu je, da se sadjerejci in trgovci obilo nanjo naroče. Priporočati je zlasti, da si jo nabavijo razna, posebno gospodarska društva, častita duhovščina, slavna šolska vodstva. Ker pa je potrebno, da se ve vsaj približno število naročnikov «Spominske knjige», so naproseni vsi oni, ki si jo žele, da vsaj v teku enega meseca dopošljejo naročnino načelnstvu sadne razstave v Radovljici na Gorenjskem. Knjiga bo tako mogla iziti pred božičnimi prazniki. Cena broširani knjigi bo K 6.—, v elegantno trdo platno vezani pa K 8.—

Novičar.

Našemu občinskemu odboru polagamo zopet na srce, da začne vendar enkrat energično delati za slovensko osemrazrednico na Jesenicah. Od vlade nimamo prav ničesar pričakovati, ker bo vso zadevo toliko časa zavlračevala, da spravijo Nemci svojo šolo pod streho. In kaj bo posledica tega? Vlada nam bo enostavno ukazala, da pošljamo slovenske otroke v dograjeno nemško šolo, kjer bodo otroci na milost in nemilost izročeni ponemčevanju nemškutarskih učiteljev. Kaj nam je toraj storiti? Edina rešilna pot iz te zagate je, da odpre občina na svoje stroške peti razred, drugo leto šestega i. t. d., da s tem vlado takorekoč prisili, da se dovoli osemrazrednica, ker bo prisiljena uvideti, da želi ljudstvo izobrazbe in je dovolj otrok za napolnjenje razredov. Mesto, da mora otrok sedeti po tri leta v enem razredu, naj gre raje v višje razred, da se mu duševno obzorje razširi. Mesto Idrija vzdržuje na občinske stroške svojo realno in bogata jeseniška občina ne bi mogla dve ali tri leta vzdržati par razredov ljudske šole!? V občinskem odboru je le treba vstati možu, ki se bo stvari z navdušenjem poprijel in jo tudi s požrtvovalnostjo izpeljal. Proč z malenkostnimi osebnimi prepiri in z združenimi močmi na vspešno delo proti tihotapsko naraščajočemu nemštvu, ki nam že lisičje skuša stopiti na vrat. Slovenstvu bije v naši občini enajsta ura in ves občinski odbor je dolžan, da se izkaže vrednega zastopnika lastnega slovenskega ljudstva.

Klerikalno-nemškutarska strančica si je dovolila pristno predpustno šalo ter raztrobila med svet lažnjivo vest, da hoče občinski odbor na Jesenicah odstaviti župana g. J. Klinarja. Namen te časnikarske vesti je le, napraviti med gospodom županom in ostalim odborom umeten razpor, da bi potem povzročitelji te vesti imeli pri volitvah večji dobiček, ker bi takorekoč v kalnem ribarili. Zato pa gredo vsi merodajni slovenski Jeseničani s smehem preko takih vesti in naše mnenje je, da bi bilo sploh neumestno odgovarjati in se opravičevati «Slovenčevim» lažnjivim piscem, ker to vemo vsi, da oni pri volitvah najmanje v poštev pridejo in gotovo ne pojde nihče v župnišče vprašat za odločitev te ali one zadeve.

Kdo bo jeseniški župan, je popolnoma postranska stvar, za nas je pač edino potrebno, da izvoli ljudstvo zaveden slovenski odbor. Mi ne rabimo oseb, ampak poštenega slovenskega dela, če hočemo, da nas nasilni nemški valovi ne — pogoltnejo. Tega načela se moramo držati, ta cilj nam mora stati vedno pred očmi in potem nam bo pač enako, če je župan Peter ali pa Pavel, da je le neodvisen in zaveden Slovenec.

Tudi naša želja je, da si voli slovensko ljudstvo svobodno svoje zastopnike v občinski odbor. Žal, da se pa skuša iz nemske tovarne in s to zvezanega župnišča uplivati na ljudi, da volijo zastopstvo, ki naj bi vodilo občino po klerikalno-nemškutarskem receptu. In za tako volilno svobodo se mi tem političnim dohtarjem prav lepo zahvalimo.

Slovensko delavstvo hoče «Slovenec» nahujskati proti naši struji, ker hinavsko trdi, da smo mi proti splošni in enaki volilni pravici. Nadejamo se, da je delavstvo bolj raz-

sočno, kakor pa oni hujskaci, ker se vsakdo lahko iz «Jeseniške Straže» prepriča, da stojimo na strani onih, ki hočejo dati delavstvu potom splošne in enake volilne pravice vpliv na zakonodajalno življenje v državi. Naše prepričanje je odkritosrčno, ker uvidimo krivičnosti ustroja današnje družbe, oni pa vodijo delavstvo le za nos, ker hočejo priti po njih hrbt h do — neomejene moči. In taki so vsi politični kalini okrog «Slovenca».

Ustanovni shod kranjskogorskega „Sokola“ se vrši v nedeljo, 10. novembra t. l. v gostilni g. Slavca v Kranjski gori. Nadejati se je velike udeležbe, ker pojde na zborovanje dokaj članov jeseniškega «Sokola».

Učiteljstvo jeseniške šole vložilo na tukajšnji občinski odbor prošnjo, da dovoli občina posameznim učnim močem primerne stanovanjske doklade. To so storile že občine Tržič, Bled in uverjeni smo, da tega tudi ne odreče jeseniški obč. odbor. Saj je v lastno korist občanov, ako bodo za tukajšnja učiteljska mesta prosili le boljši učitelji, zavedajoč se, da ve občina na tak način ceniti delo izobrazbe in vzgoje.

Sneg je zapadel letos nenavadno hitro, in sicer je padel prvi 23. oktobra t. l. Pričakovati imamo najbrže dolge in hude zime.

V Mojstrani eden in na Dovjem drugi gospodič (imena danes zamolčimo) naj nikar preveč ne agitirata in roko v roki hodita z nemčurčki, sicer bomo primorani, o teh dveh kavalirjih izpregovoriti nekoliko več. Vsak naj pometa pred svojim pragom, saj prahu tu dosti je... Žane iz Mojstrane.

Na Dovjem se govori, da nas kmalu počasti jeseniški gigerl, ki je še sedaj na dopustu, da osebno pregleda vse razmere na Dovjem in v Mojstrani ter potem pove javnosti svoje mnenje. Za pometati ima veliko. Potreboval bode skoro gotovo dve metli, predno omete vse kote.

Novi šolski učni red za ljudske šole je izdelal bivši naučni minister vitez Hartel sporazumno z zastopniki učiteljstva. Novi šolski red se baje ozira na najmoderneje zahteve. Skrbljivo bo, da dobe slaboumni otroci posebne oddelke. Posebno se bo gledalo na mladinske igre. Na deskah solah se uvde pouk v goslanju za neobvezni predmet, dočim se bo na dekliskih solah poučevalo gospodinjstvo. Urede se odmor, a počitnice se določijo splošno na dva meseca. Poskušalo se bo tudi uvajati samo dopoldanski pouk. Za vzajemnost med šolo in domom bodo skrbeli «večeri staršev». Prepoved telesne kazni se najstrožje obnovi. Izogibati se je treba vsemu, kar zamore vzbuhati narodnostna ali verska nasprotstva.

Mlinar in njegova hči v Kranju. V torek, dne 31. t. m., to je predvečer Vseh svetih, se uprizori v dvorani «Narodne čitalnice» v Kranju 5. dejanska žaloigra «Mlinar in njegova hči». Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina: Sedež: za člane slovenskega bralnega društva 60 vin., za nečlane 1 krono; stojišče 40 vin. — Ista igra se ponovi v nedeljo dne 5. novembra t. l. ob 4. uri popoldne. — Pri obeh predstavah sodeluje sl. meščanska godba na lok.

Križem sveta.

Luksus-davek v Lincu. Občinski svet v Lincu je sklenil uvesti davek vsem onim prebivalcem, ki imajo lakaje, kuharje, ekvipaže in automobile.

Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

izdeluje in priporoča

Vydrovo žitno kavo.

Juhni pr datek znamka «Vydra»

Juhne konzerve (grahove, lečne, gobove in riževe).

Oblati (specijalita: «Dessert délicat» in masleni oblati).

Šumeči limonadni bonboni «Ambo».

Dišava za pecivo «Bubtin».

NAPRAVITE POSKUS!

Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 vin. in poština. 161—5

M. Vidic

izdelovalec sodavice, malinovega

soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke.

29—24

Postrežba točna. Cene nizke.

HOTEL „ILIRIJA“

16—39

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderho urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene sobe za prenočevanje. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosim spoštovanjem

Fric Novak.

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih ur

kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah.

6—42

Narodno srečkalno društvo Nada.

Pod tem naslovom osnovano društvo je namenjeno kupovati za malenkostne doneske članov raznovrstne srečke in premijske obligacije ista upravljati ter od morebitnih večjih dobitkov porabiti eno polovico k razdelitvi med svoje člane, drugo pa v korist bodočega slovenskega (hrvat.) vseučilišča v Ljubljani.

Iz društvenih pravil, odobrenih že tudi z razpisom c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 16. junija t. l., št. 7681, dovoljujemo si navesti sledeče točke:

§ 1. Nada, narodno srečkalno društvo, ima svoj sedež v Ljubljani.

§ 2. Namen društva je kupovati za doneske članov take v Avstro-ogrski dopuščene zadolžnice, ki se izžrebajo s premijami ter razdeljevati morebitne dobitke po določbah teh pravil.

§ 3. Društvo je osnovano, kadar se vpiše vsaj 1000 deležev po 1 K na mesec in obstoji iz toliko odsekov, kolikokrat tisoč deležev je vpisanih. Ti odseki se zaznamujejo kot «prvi», «drugi» i. t. d. odsek ter se upravljajo vsak zase popolnoma ločeno, tako da udeležnik enega odseka ne participuje pri dobičku ali izgubi drugega. Zadnji odsek sme šteti tudi manj kot tisoč, vendar pa ne izpod petsto deležev.

§ 4. Društvo začne svoje poslovanje za vse odseke obenem, in sicer onega dne, katerega razglasi odbor v Ljubljanskem uradnem listu in v slovenskih dnevnikih. Trajanje društva je določeno na dobo petih let od dneva, katerega je začelo poslovati.

Društvenik je vsakdo, kdor vpiše vsaj 1 delež po 1 K na mesec ter se zaveže plačevati ta znesek 60 zaporednih mesecev. Mesečni doneski se smejo plačevati tudi za več mesecev ali pa za vso dobo skupaj.

§ 7. Vsak društvenik je dolžan plačevati vpisani svoj delež brez opomina in na svoje stroške društvenemu blagajniku v pogojnih obrokih. Troški, ki nastanejo društvu z opomini ali iztirjevanjem, opravičeno je zahtevati, da se mu povrnejo, ali pa jih je odšteti od vplačanih deležev, ki se vsled tega skrajšajo za dotični znesek.

§ 10. Najmanjši izžrebani dobitki ostanejo lastnina društva, isto tako vsi večji dobitki do še enkratnega zneska nakupnega kurza premijskih zadolžnic. Kar preostaja od dobitkov preko tega zneska, pripade v enakih delih društvenikom dotičnega odseka in zakladu za slovensko, odnosno hrvatsko vseučilišče v Ljubljani. Ta zaklad upravlja mestna občina ljubljanska, kateri tudi pristojna pravica določiti, koliko se sme dovoliti vladi kot enkratni prispevek za ustanovitev vseučilišča. Vsa ostala vsota naj se porabi za ustanove dijakom slovenske in hrvatske narodnosti na vseučilišču v Ljubljani.

§ 11. Do izteka petih let se porablja najmanjši dobitki in od večjih vsot do še enkratnega zneska nakupnega kurza premijskih zadolžnic v ta namen, da se nakupijo nove premijske zadolžnice. Kar preostane denarja iz večjih dobitkov, se razdeli med društvenike dotičnega odseka, ako znaša nanj pripadajoča vsota vsaj 12.000 kron, v nasprotnem slučaju pa se plodonosno naloži ter razdeli šele takrat, kadar z obrestmi vred in novimi dobitki doseže gornji znesek.

Dokler ni društvo glasom § 3. društvenih pravil definitivno osnovano, zastopa društvo, ima odgovornost in preskrbuje vse k ustanovitvi spadajoče priprave g. **Ivan Hribar**, župan ljubljanski.

S svojim pristopom se podvržuje društvenik določbam pravil in in programu društva v celem obsegu.

Pomen novega društva bo, lahko rečemo, za ves naš narod brez ozira na stranke in brez ozira na meje, gotovo velik. In da se res ves narod lahko udeleži, odločili smo, da se delež z ozirom na vsoto 60 kron itak že malenkosten, lahko plačuje tudi mesečno po 1 krono.

Mi ne zahtevamo nobenih žrtev; vsak mora takoj spoznati sam, da je pri tem ogromnem številu srečk — za vsak odsek posamezno, najceneje in strokovnjaško nakupljenih — ne le vsaka izguba izključena, ampak da ima vsak društvenik že v slučaju enega večjega dobička ne le ves svoj delež povrnjen, temveč že znaten dobiček in da vrhutega sodeluje za podjetje, o katerega velevažnem pomenu je gotovo vsak zaveden Slovenec prepričan.

Priglas sprejema že od danes naprej ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. Radi enostavnosti, prihranitve poštne i. t. d., si dovoljujemo priporočati slav. uradom, društvom in drugim korporacijam, da nam naznanijo svoje pristopajoče člane v enem skupnem seznamu, obsegajočem število deležev in imena udeležnikov.

V LJUBLJANI, dne 28. oktobra 1905.

Pripravljatni odbor:

Ivan Hribar, župan ljubljanski.

Aleks. Hudovernik, c. kr. notar; Robert Kollmann, veletržec; dr. Val. Krisper, odvetnik; dr. Josip Kušar, odvetnik; Josip Lenče, veleposestnik; Ladislav Pečanka, bančni ravnatelj; Ubald pl. Trnkóczy, lekarnar; Alojzij Vodnik, lušni posestnik.

Ako hočete

dobro idočo uro poceni
kupiti, zahtevajte cenik

31-22

tvrdke H. Suttner, urar v Kranju.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah higienije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevnu ter gospej Jerici Morič.

Izdelovalec: O. Seydl. Ljubljana, Špi-
talske ulice 7. 3-44

Pivovarna
G. Auer-jevih dedičev
v Ljubljani

Wolfove ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje
izborno marčno in na bavarski način varjeno pivo.

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokro-
nogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradcu, na Igu, na Dobrovi, v
Št. Vidu na Dolenjskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem
(Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdka je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z
najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križ-
cem in zlato kolajno.

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Tiskarna in založništvo

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Jv. Pr. Lampret v Kranju

Uredništvo in upravnništvo
„Gorenjca“

Uredništvo in upravnništvo
„Jeseniške Straže“

Tiskovine za gg. trgovce in
obrtnike, slavna društva,
hranilnice in posojilnice.

Vizitnice, kuverte, pisma, račune,
okrožnice, vabila, dopisnice, osmr-
tnice, tabele, lpaki, brošure, knjige
i. t. d. i. t. d.

Razglednice v več barvah.

Jzvršuje

**Vsakovrstna tiskarska
dela**

v vsakem obsegu po kolikor
možno najnižjih cenah.

Zaloga:

Šolske tiskovine.

Ilustrirani

„Vodnik po Gorenjskem“.

„Osebna dohodnina“

Uredil Valentin Žun,
c. kr. davčni nadzornik.

Čišna in ukusna izvršitev. — Hitra in točna postrežba. — Na željo se pošlje tudi proračun troškov.